

Men hun svarede ikke på det spørgsmål, jeg stillede hende, idet jeg foreholdt hende, at hun i sin ordførertale havde sagt, at hun beklagede, at lovforslaget går så hurtigt igennem. Så spurgte jeg fru Rønn Hornbech, om hun da ønskede, at det skulle vare 1, 2 eller flere uger mere. Det svarede fru Rønn Hornbech ikke på, og det vil hun sikkert fortsat ikke gøre, og hendes tavshed vil jeg så tage som udtryk for, at hun ikke mente, at dette lovforslag yderligere skulle trækkes ud.

Må jeg så som en af dem, der var skeptisk over for den høring, der fandt sted i mandags, og ved førstebehandlingen gav udtryk for denne skepsis fra talerstolen her, sige, at som høringen forløb, synes jeg, at det var fornemt og prima og helt i orden. Det, min skepsis mest gik på, var offentlighedens tilstedeværelse med kameraer og lign. Ting kan jo godt være offentlige her i landet som f.eks. domstolsprøvelser, uden at der fotograferes, men jeg vil gerne rose Retsudvalgets formand, og jeg vil rose ordstyreren, professor Nordskov Nielsen, for den måde, det blev tilrettelagt på. Så kom det virkelig til at blive hensigtsmæssigt og vil sikkert også kunne gentages ved anden lejlighed, så tak for det.

Så er det blevet sagt, at lovforslaget blev gennemheglet og gennemkritiseret af alle eksperterne. Det er altså hr. Behnkes opfattelse, og det er opfattelsen hos Enhedslistens og SF's ordførere. Det er en subjektiv opfattelse. Jeg har ikke den opfattelse. Må jeg have lov at henvise til, hvad lektor Jørn Vestergaard sagde. Han sagde, at det her mindede ham om den leg, der hedder »Find fem fejl«, at han som ekspert følte sig sat til at påpege nogle fejl i et arbejde, som er nødvendigt at få udført, også hvis der skulle være enkelte fejl, som fru Dorte Bennedsen lige har nævnt det, og han sagde, at virkeligheden naturligvis påbyder gennemførelsen af denne lov. Hvis det er at gennemhegle den fra ende til anden, så ved jeg ikke hvad.

Må jeg også henvise til den tv-anmeldelse, som Anders Bodelsen havde i Politiken, hvor han netop understregede, hvor uenige eksperterne sig imellem havde været. Det var ikke sådan, som nogle har søgt at fremstille det, som at alle kritikpunkterne var ens – det skal jeg komme tilbage til om et øjeblik – men helt frikendt blev lovforslaget på spørgsmålet om menneskerettigheder og grundlovsmedholdelighed.

Identiteten i det forslag, der i dag vil blive vedtaget efter vedtagelsen af nogle ændrings-

forslag, er helt holdt med det oprindelige forslag. Der er ikke grund til at kritisere hverken justitsministeren eller Justitsministeriet. Tværtimod har de ære af, at lovforslaget med nogle få vigtige rettelser bliver vedtaget med samme hovedindhold, som det var forelagt. Og det er ganske almindeligt i lovgivningsarbejdet – også i det, der tager måneder og halvår – at der undervejs sker visse ændringer. Det kan jo ikke være andet og bør ikke være anderledes i en demokratisk proces.

Så et par ord om domstolsprøvelsen. Jeg skal minde om, at høringen var indkaldt med kort varsel, så det er jo ikke sikkert, at alle eksperter havde haft al den tid, som de og vi andre kunne ønske os at have, for at man får tænkt det hele igennem. Hvis man fulgte det, som Enhedslisten og SF gerne vil om domstolsprøvelse, så ville vi risikere, at domstolene ville blive blokeret af rockersager på en måde, som ville være aldeles urimelig over for alle de andre ting, som domstolene har at gøre.

Som betækningsbidraget fra flertallet redegør for, er retssikkerheden o.k. Må jeg minde om, at vi jo må finde os i mange ting for almenvellets skyld. Når man skal flyve – ofte i ind- og altid til udland – må man finde sig i at få sin bagage og krop visiteret. Noget, som i øvrige forhold aldrig ville kunne finde sted og intet menneske ville finde sig i, men vi må finde os i det af hensyn til den fælles sikkerhed. Det er ret analogt med det, der foregår her. Skulle der endelig kunne ske nogle fejl, ja, så vil de pågældende jo både få oprejsning og erstatning. Vi må alle underkaste os nødvendighedens lov i den nuværende situation.

Så siger fru Gottlieb: Hvad er en gruppe, og hvad er en risiko? Ja, der kan altid stilles spørgsmål – det er klart. Men fru Gottlieb kan ikke have hørt godt efter, da udvalget modtog deputationer fra de mennesker, der bor i nærheden af nogle af disse rockerborge, for så ville hun indse, at hendes indvendinger er gold teori på grænsen til tarvelig smålighed over for de barske og farlige realiteter.

Så skal jeg beskæftige mig et øjeblik med Det Konservative Folkepartis og Dansk Folkepartis ønske i betænkningen om at få aktiveret § 78 i denne sammenhæng. Jeg holder meget af den paragraf, den er både fin og fornem, men må jeg minde om, at den paragraf har et stk. 5. Jeg tog det frem under høringen. Stk. 5 i § 78 i grundloven lyder således: »Opløsningens retsvirkninger fastsættes nærmere ved lov.« En sådan lov er